

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg er ikke sikker på, at jeg forstod spørgsmålet, men selvfølgelig er vi ikke ligeglade med juræen. Det er jo det, hele forespørgslen handler om.

Jeg kunne da godt gennemgå de enkelte punkter, og det skal jeg også gøre siden hen og stille spørgsmål til ministeren om de enkelte punkter om, hvordan ministeren kan komme frem til de synspunkter, der er givet udtryk for i det skriftlige svar. Men jeg må sige, at det skriftlige svar nærmest er »Goddag, mand. – Økse-skaft!«.

Først refererer man, hvad instituttet har sagt, derefter referer man, hvad der står i loven, og så står der, at regeringen er enig i det, der står i lovgivningen. Det synes jeg ikke er et svar at give. Man forholder sig f.eks. overhovedet ikke til den alvorlige kritik af 28-års-reglen og af, at der diskrimineres mellem statsborgere på baggrund af etnisk oprindelse. Vi ved alle sammen, at det er ulovligt, men alligevel forholder regeringen sig ikke til det.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg undrer mig over, at fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke forstod spørgsmålet fra mig.

Jeg mener, at fru Elsebeth Gerner Nielsen prøver at lave et juridisk spørgsmål ud af noget, som er politik, men hvorfor kan vi ikke bare diskutere sagen på politisk plan? Det virker jo som om, at fordi fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke kan få sine meninger igennem via et politisk flertal, må hun køre nogle juridiske eksperter foran sig, men det mener jeg faktisk ikke er særlig heldigt for den politiske debat, og jeg synes, det er ærgerligt, at vi kan blive ved med at tæske rundt i de juridiske spørgsmål. De er jo afklaret op til flere gange.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen har selv været minister, og jeg regner da ikke med, at fru Elsebeth Gerner Nielsen i den forbindelse misbrugte sine embedsmænd og bad dem om at bøje paragraffer. Men det er jo faktisk desværre det, fru Elsebeth Gerner Nielsen står her og beskylder embedsmændene i Justitsministeriet, Integrationsministeriet og Udenrigsministeriet for, for fru Elsebeth Gerner Nielsen tror ikke på det, de skriver.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg må sige, at jeg har enormt ondt af den danske embedsstand lige nu, ikke mindst embedsmændene i Integrationsministeriet og i Justitsministeriet, men mest dem i Integrationsministeriet, for embedsmændene bliver sat på en fuldstændig umulig opgave.

Udlændingelovgivningen er i stigende grad en rammelovgivning, hvor der er nogle hensigtserklæringer, og hvor det overlades til embedsmændene at skønne, om en familie skal have lov til at være familie i Danmark eller ej. De har næsten intet at rette sig efter i den lovgivning, der er lagt frem. Det er op til embedsmændene at sørge for, at vi overholder de internationale konventioner, samtidig med at de skal leve op til de politiske krav om, at der skal være en 24-års-regel, at tilknytningskravet skal opfyldes, og alle de andre ting. Det er næsten umuligt for dem at gøre det. De skal opfinde et columbusæg i en række sager. Det synes jeg ikke at politikere kan forlange af deres embedsmænd. Politikere skal være politikere og sørge for at lave en ordentlig lovgivning.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Det virker på mig, som om fru Elsebeth Gerner Nielsen gerne vil fremstille det, som om den administrative praksis er meget usikker og der ikke rigtig er styring på hvordan og hvorledes, men kan fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke bekræfte, at fru Elsebeth Gerner Nielsen har stillet talrige spørgsmål netop om det her område for at få det grundigt belyst? Og kan det ikke også bekræftes, at det har været i åbne samråd, og at der virkelig har været fokus på det her?

Så vil jeg gerne høre, hvorfor det så er, fru Elsebeth Gerner Nielsen skal bruge et juridisk ekspertpanel som brækjern til at lave de ændringer, som fru Elsebeth Gerner Nielsen så åbenbart efterlyser?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, jeg ikke forstår, er, hvorfor det skal være nødvendigt for bl.a. Det Radikale Venstre at stille alle de spørgsmål for at finde ud af, hvad der foregår. Hvorfor er det ikke sådan, at man bare kan slå op i loven og bekendtgørelsen og helt klart se, hvad der skal til for at få familiesammenføring? Hvorfor skal der laves et 11 siders